

September 2001
31^e jaargang nummer 3

DRUKWERK

FLITSEN

JAVELIN

Willem en Mascha
Sonnenburg 14
1823 HN Alkmaar

officieel orgaan van de Nederlandse Javelin Klasse Organisatie
Postbus 285 - 2600 AG Delft

JAVELIN FLITSEN
OFFICIEEL ORGAAN VAN DE
NEDERLANDSE JAVELIN KLASSE ORGANISATIE

Bestuur

Voorzitter (072 - 5123881 willem.mascha@wanadoo.nl	<i>Willem Slendebroek</i>	<i>Sonnenburg 14</i> <i>1823 HN Alkmaar</i>
Secretaris ☐ 0320 - 262480 jeanine.kooi@wanadoo.nl	<i>Jeanine Kooi</i>	<i>Spakenburglaan 1</i> <i>8244 DW Lelystad</i>
Penningmeester ☐ ☐ 035 - 6035488 franic@xs4all.nl	<i>Frank Zaremba</i>	<i>Speenkruidstraat 1</i> <i>3765 AA Soest</i>
Public relations ☐ 0475 - 501513 T.Kiers@novoferm.nl	<i>Theun Kiers</i>	<i>Grindbank 20</i> <i>6071 SE Swalmen</i>
Wedstrijdsecretaris ☐ ☐ 071 - 5232639 C.Duterloo@wxs.nl	<i>Caroline Duterloo</i>	<i>Damloperwerf 1</i> <i>2317 DS Leiden</i>

Kas commissie

Bart Kooi
Jan Willem Zegwaard

Meet commissie

Jan ter Stege
Jan Willem Zegwaard

Ereleden

Eric Veth
Pim Zwaard

Contributie

<i>Leden</i>	<i>f55,-</i>
<i>Jeugdleden (tot 18 jaar)</i>	<i>f40,-</i>
<i>Donaties</i>	<i>f55,-</i>
<i>Vrijwillige bijdrage</i>	<i>Elk bedrag</i>

Postgiro 2903425
tnv Penningmeester NJKO
Speenkruidstraat 1 3765 AA Soest

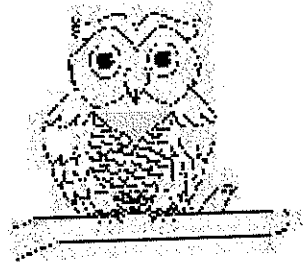
<http://www.javelin.nle-mail:javelin@dutchmail.com>
<http://www.sailjavelin.nl>

Inhoud

<i>VAN DE BESTUURSTAFEL</i>	4
<i>STEINHUDE 2-3 JUNI 2001</i>	5
<i>MAKKUM</i>	7
<i>WORKUM 1</i>	8
<i>WORKUM 2</i>	11
<i>HET EK 2001 IN UITDAM</i>	12
<i>WOENSDAG</i>	13
<i>DONDERDAG</i>	14
<i>VRIJDAG 1</i>	15
<i>VRIJDAG 2 EN ZATERDAG</i>	16
<i>ZONDAG</i>	19
<i>DE BEMANNINGSPOOL</i>	21
<i>BEREIKBAARHEID REDACTIE</i>	22
<i>SPONSORS EK 2001</i>	23
<i>STAND JAARBEKER</i>	24

VAN DE BESTUURSTAFEL

Zo tegen het einde van deze zomer weten we al dat we op een goed seizoen kunnen terug kijken. Van de zomer weten we nog niet zeker of deze in de toptien van de beste zomers ooit terecht komt, maar van het EK weten we het zeker! Samen met Makkum 2000 hoort Uitdam 2001 tot de toppers. De Engelsen zijn er inmiddels over aan het nadenken of zij het EK niet ook in Nederland moeten organiseren: het mooiste zeilwater en altijd voldoende wind, zon en een groot deelnemersveld! Zo'n EK staat er niet zonder heel veel inspanning, en ook daar kunnen we als club trots op zijn. Veel mensen, en in het bijzonder wil ik Jeanine noemen, hebben dit EK mogelijk gemaakt: hartstikke bedankt allemaal!

Paul en ik hebben deze zomer nog een extra onderdeel aan de boot toegevoegd, en het blijkt snelheid op te leveren! Twee kleine ringetjes doen wonderen! Ieder team dat het nog zonder doet kan langskomen voor advies. De huidige wetgeving in Nederland hoeft vrijwel geen enkel team te beletten dit onderdeel ook toe te voegen.

Een aantal weken geleden hebben we met Marcel en Simone proefgezeild: zij willen een Javelin kopen maar toch eerst eens ervaren wat het is. Muiderzand dus. Toen we van huis vertrokken was het windkracht drie. Het strandje was beschut, dus de windkracht 5/6 was een beetje een verrassing. Hoge koppige golven, knoerthard, omslaan en weer recht. Weer op de wal waren ze beiden beduusd, een beetje geschrokken maar enthousiast om Javelin te gaan zeilen. Dus ik hoop dat we Marcel en Simone dit najaar nog op de plassen kunnen tegenkomen!

En dan zijn we weer bij het tweede deel van het seizoen: Vinkeveen, Bad Zwischenahn, Langweer en Spiegelplas. Een mooie serie wedstrijden op de plassen, laat dat niet aan je voorbij gaan. Goede vaart!

Caroline

STEINHUDE 2-3 JUNI 2001

Toegegeven het lijkt een hele onderneming, helemaal naar Steinhude op vrijdag avond voor Pinksteren, maar toch is dit alleen maar schijn. Zelfs vanuit Maastricht bleek het minder dan 400 km. Het is voor een ieder goed te rijden zolang je maar niet door het Ruhr gebied gaat.

Veel tijd wordt echter gespaard door het niet uit halen van de tenten rommel en het naderhand weer opruimen ervan. De werkelijke tijd zit immers niet in de reistijd, maar in de voorbereidende tijd. Het slapen en ontbijten op het clubhuis is in geen geval vel-over-de-oren-trekkerij. Voor een hand vol euro's kun je lekker verzorgd slapen en voor nog minder krijg je een vorstelijk ontbijt, helaas niet op bed. Aanvankelijk was ik bang dat onze schatrijke clubleden niet naar Steinhude durfden te komen i.v.m. de aanwezigheid van een steurman, maar al snel bleek deze geen fiscale binding te hebben.

Ze waren d'r klaar voor, het meer was weer tot de rand gevuld en de baan was dit maal een Bermuda driehoek. Regelmatig zouden er schepen in het sop verdwijnen. Zeilen met Giel was ook weer de moeite waard. Hij heeft dan wel een jaar niet meer gezeild, maar zijn levensreddende reflexen zijn er daar 'down under' aardig op vooruit gegaan..

Het was gezellig druk op het water. Er waren erg veel "andere" boten. Boze tongen beweerden dat het om fireballs in schaapskleren ging. Ik moet toegeven, dat 'r een paar pikante overeenkomsten waren. Ze waren ook in de meerderheid. Ik heb ze maar met rust gelaten, je weet maar nooit Duitse Fireballs..... Duitse herders vertrouw ik ook voor geen meter!!

Toch waren er verschillende Fireballs. De wedstrijdleiding deelde ze in zes groepen in. Van de 7 klassen die je zo kreeg waren er maar twee groter dan die van de Javelins. Allee jongens, volgend jaar een boot of 6 meer en we zijn de grootste klasse. Ik ga er voor. Bovendien zou het een echte duw-in-de-rug zijn voor onze Duitse broeders met hun EK in het verschiet.

Op sportief vlak was het ook een heel aardige dag. Dat Jens en Jan eerste

werden en Peter Bork tweede, was eigenlijk voor de race al bekend. Thuiswater, makkie toch? Nee neem nu Theun en Jan-Willem, goeie move die nieuwe zeiltjes en met een nieuwe romp gaan jullie nog winnen ook. Jeanine en Bart lieten hun tanden heel aardig zien op de vijfde plaats. Eigenlijk een gedeelde vijfde plaats met Olav en Liesbeth qua punten, maar wel een betere laatste manch.

Achter in het veld was het ook genieten. Mooi om te zien hoe Marian en Tom een van die locals vakkundig naar de laatste plaats verwezen. Dit alles onder zware omstandigheden. De vele wind, maar vooral de verassende goed gerichte vlagen deden het veld sidderen. Het was werken, hard werken, maar ook genieten.

Voraf gaande aan het weekend waren de voorspellingen al dubieus. Het aanzwellend karakter van de wind bleek helaas uit te komen. Aan de wedstrijdleiding de twijfelachtige eer te mogen melden dat de wedstrijd op zondag eerst uitgesteld en later afgesteld zou worden: tot 6 Bft kun je zeilen, maar voor uitschieters tot 9 was de rescue niet voltallig genoeg. Toch was dit geen negatief einde voor dit weekend. De meeste hadden zich op zaterdag al helemaal uitgewoond en lieten de afgelasting als een opluchting over zich heenkomen. Ik weet zeker ze zullen er allemaal weer zijn volgend jaar. Met nog 6 boten meer, we zullen de grootsten zijn!!!

Tis

P.S. zaterdag avond was weer heel gezellig, het wordt saai dit steeds te moeten melden.

Voor de goedkoopste contactlenzen van Nederland:

mylenses.nl

www.mylenses.nl of telefoon: 0900 - MYLENSES (65 cent p/m)

MAKKUM

Hans en ik waren blij er weer bij te wezen: nieuwe mast, nieuw grootzeil en vooral hoop op nieuwe moed na de narigheid eind april op de Westeinder. Vrijdag alletwee vrij om bij de ons prima bedienende Martin van Leeuwen op het terrein weer eens even te tuigen, te trutten met allerhande dingen en goed te kijken. Zaterdag van Makkum eenmaal op het water bleek het een dag met raar weer. Vallende barometer, naderende donkere bewolking en een gevoel van groot onbehagen bij ons alletwee. Zonder de slotrace te gaan zeilen terug naar de haven: we voelden vervelend weer aankomen en zeker bij mij zat er nog wat schrik in na de onderkoelingsperiode van de vorige zeilerij.

Eenmaal in de haven deed ik een vondst: met het nieuwe wetsuit, dat ik droeg in plaats van het eind april lek gebleken droogpak, en in mijn zwemvest stapte ik de haven in. En inderdaad: enkele seconden was het fris, en ervoer ik een heftige schrik. Angst geconfronteerd en over want na nog geen 20 seconden dreef ik rustig achterover leunend in de haven. Al met al een erg voorzichtig herbegin met een halve zeildag.

Prachtig was het om te zien, hoe een hele vloot kort later de haven van Makkum in volle vaart bezeilde. De dreiging van onweer had het als steeds enthousiaste wedstrijdcomité ertoe bewogen voor veiligheid te kiezen. Een goede zaak, al bleek het mee te vallen.

Het eten 's avonds was conform de hoge norm die de Friezen in Makkum zich daarbij op plegen te leggen. Nu was er ook gerookte poon bij. Het was wel tempo maken, want wie de drukte vermeed en dus even wachtte, liep al makkelijk de salade en het stokboord mis !

Zondag zat het mee. Een windje 3 tot 4, precies goed om rustig te zeilen. Een redelijke gang in de boot, en de ontdekking dat dit grootzeil echt anders is dan het vorige, al zou dat niet horen, ongevraagd en bij één zeilmaker. Enfin, slechter is het zeker niet, dus geen klagen. En de huiver is voorbij. Wel verdient nog vermelding hoe verschrikkelijk hard het aanvankelijk regende. Water overal, wie buiten kwam, was direct

door. Na de wedstrijden blies het even een beetje door. Mooi met grote snelheid de haven in.

Was het nou dit weekend of bij Workum, dat Liesbeth haar eerste petje van al twee dit seizoen aan het IJsselmeer offerde ? Wel was het dit weekend dat Jeanine, overigens zonder dronkenschap, meende dat het kampeerveldje erg scheef was geworden door de verplaatsing.

Was het nou dit weekend of bij Workum, dat ik extra voelde hoe fijn het is, dat Javelin-zeilers elkaar het water even uit helpen, in plaats van – zoals ik van Spanker-collega's zag- keet te maken over wie het eerst uit mag of als een echte Laserzeilster de tewaterlating van andere boten op te houden door pal voor de helling te blijven liggen ? Ja, ik ervoer een aangenaam en gelukkig nog wel mild chauvinisme.

Harm

WORKUM I

Dit keer een nieuwe tactiek denken we. Misschien laatste aan de finish, maar de start, dat moeten we toch een keer kunnen red den om niet als laatste te arriveren.

Ruim op tijd van huis vertrekken, meteen optuigen, en dan pas sociaal zijn. Dat moet toch werken. En ja, ziedaar het resultaat. Ruim een uur en een kwartier over om naar de start te gaan, een record! Tijd om iedereen te begroeten.

Totdat je even naar het toilet wil voordat je je pak aantrekt, wat een eind lopen. Dus daar gaan we dan toch weer veel te laat met de boot richting water, maar nog steeds niet als laatste. Om toch nog een beetje snelheid te winnen, besluiten we de boot niet via de helling te water te laten, maar zoals wij van een afstandje hebben waargenomen, vanaf de kade kan het ook en dat snijdt een behoorlijk stuk af. Hadden we onze waarneming van dichterbij gedaan, hadden we wellicht geen zwembad gemaakt. Tot het randje vol is onze Oude Schicht en dan nog het zeil hijsen en het roer

ergens onder water aan de boot hangen. Ook de lunch is gaan zwemmen en uitgerekend op zo'n moment springt de waterdichte lunchbak open en schept water. Proberen leeg te zeilen dan maar, dat valt nog niet mee opkruisend met een net iets te zwakke wind. Na een kwartier opkruisen en enkele tientallen meters hoogte te hebben gewonnen, besluiten we een sleepje te vragen aan een bullebak van een polyester zeilboot, begrijpend gooien ze een sleeplijn. 'Aan de kant, we hebben een sleepje', beginnen ze te roepen, terwijl ze extra kolen in hun dieselmotor gooien. Dit was kennelijk de smoes waarop ze zaten te wachten om tussen de tientallen laverende bootjes vandaan te komen. Eindelijk snelheid makend is de Oude Schicht nu in een mum van tijd leeg en kunnen we richting startschip.

Alwaar de start is uitgesteld, dat noemen we nog eens service (of is het mazzel?).

Graag zou ik hier verder een spannend verslag doen der Titanen aan de voorkant van het veld, maar van horen zeggen hebben we dat er strijd werd geleverd en dat vooral Theun en Jan Willem als grote overwinnaars zegevierden.

Van de achterkant van het veld kan ik meedelen dat het daar goed toeven

is in Workum. Geen hinderlijke Javelins waar je voor uit moet wijken, of die je in willen halen, maar ook de andere klassen zijn door het uitgekende parcours van de Workumers tijdens de gehele wedstrijd in geen velden of wegen te bekennen (zal door het water komen). In deze rust besluiten we dan ook om onze bijzondere verrichtingen te gaan oefenen. Ik verlies alvast mijn roer zodat Marian een goede reden heeft om in de trapeze te water te gaan aan de loefzijde. Bijna kan Marian de boot nog vastgrijpen, maar ze begrijpt al snel dat dit voor een echte oefening te makkelijk zou zijn en ze besluit mij een reddingsactie te laten plegen. Geheel volgens het inderhaast uit de kast gehaalde rampenplan lukt dit de tweede keer onder haperingen. Na enkele

van de strijd
helaas,

opgestoken duimen richting rescue vervolgen wij onze tocht, voldaan over deze geslaagde oefening. Verbijsterd blijkt Marian het helmaal niet koud te hebben gekregen, en we kunnen die dag alle wedstrijden probleemloos uitzelen.

Die nacht waait het behoorlijk en onze tent is daar geluidtechnisch niet op berekend, alles klappert. Ik sta om drie uur op om een aantal scheerlijnen verder aan te trekken en de tent te borgen aan de boot van Harm en Hans. Daarna is het beter slapen. Ideaal zo'n groot blauw anker.

De tweede dag waait het een beetje harder, en als de wind echt begint aan te trekken besluiten we, ook moe van de golfslag de derde wedstrijd te laten varen, ik bedoel niet te varen. Terug in de haven komen er ook anderen terug die zuinig zijn op hun spullen: Frank en Mieke, Pim en Nicole. Tis staat al op de kant af te tuigen om op tijd weer thuis te zijn. Wederom blijken Theun en Jan Willem overtuigend te hebben gewonnen.

Dan de prijsuitreiking waar wij standaard als eerste worden genoemd. Wat schetst onze verbazing: de elfde en laatste plaats is niet voor ons, de tiende ook niet (wat is er mis?), de negende ook niet (zijn ze ons vergeten?), achtste plaats: groot gejuich stijgt op, we hebben een redelijke klassering weten te bemachtigen.

Echter de waarheid is hard. Het blijkt dat wij als enigen een achtste race te hebben gezeild, waar we één zijn geworden. Daarom was het zo rustig om ons heen begrijpen wij nu. Helaas accepteren minder begrijpende Javeliners de geldigheid van deze achtste wedstrijd niet en wordt onder bezielende leiding van Willem de telling aangepast. Dat je met vijf 10-en toch nog 11de kan worden.

Ton.

WORKUM 2

Een seizoen dat slecht start, zoals wij dit jaar met de 468, kan maar zo meer narigheid omvatten. Hans ontdekte vroeg op de zaterdagochtend in Vinkeveen, dat de trailer een lekke band had. Vreemd, dat daarvan niets te merken was geweest bij de laatste thuisreis. Hij was zo attent mij thuis te bellen, dat ik me wat minder kon haasten die morgen, want er was nog wel wat tijd nodig.

Zachtjes mopperend, omdat we in elk geval de ochtendrace wel konden vergeten, vervoegden wij ons bij een op opheffen staand trailerbedrijfje, waar de man die eigenlijk de vorige dag zijn laatste dag voor z'n pensioen draaide, ons aan een nieuw bandje wist te helpen. Wel imposant een hydraulische bandenlichter. De bedrijfsruimte kende een erg luide bel; die ging af telkens als er iemand het terrein op of af ging. We moesten vermoeden, dat de duur van 's mans werkzame leven met een zekere doofheid zeker gediend zou zijn geweest. Een stressfactor van formaat, zo een bel.

Eenmaal onderweg, haast midden op de afsluitdijk, zo een anderhalve kilometer voor (westelijk dus van) het monument, hoorden we een geraas naast de auto, dat van rechts achter afkomstig bleek. Nog net voor we stil stonden zag ik in de spiegel, dat we ons geen zorgen hoefden te maken over hoe de kapotte band af te halen van het rechterwiel van de trailer: een naakte velg blonk ons tegemoet. Later bleek dat we moesten vermoeden, dat de band met 4 bar toch te hard was geweest: foutje van de verkoper ervan door de jarenlange stress van die rotbel ?

Aan de overkant vonden we met wat vijven en zessen een andere band, binnen en buiten. Toen mochten we nog eens anderhalf keer de afsluitdijk doen, want je kunt er niet keren en de trailer stond bij het monument. Daar was de parkeerplek, waar we met de naakte velg door

het gras van de berm nog waren gekomen. Een stuk steen uit de dijk hield de krik vrij om mee te nemen. Want een Flitsen met het verhaal dat we een leuke band aan de auto in Friesland zouden hebben, met de krik onder de trailer op de afsluitdijk, dat zou te veel zijn geworden: een te vermijden risico.

Na vieren kwamen we aan op het schitterende terrein aan de Workemer haveningang. Boot tent en auto bij elkaar, dat hadden we nog niet zo gehad. De wedstrijden waren uiteraard al gedaan. Het was goed de mensen weer te treffen.

Zondag liep het plotseling. Pittig windje voor twee gretige zeilers met te weinig wedstrijdconditie. We zeilden twee vijfjes en genoten daarvan. De laatste race stopten we na het eerste kruisrak. Te weinig spierkracht over. Maar nu wisten we: het kan, als het maar een beetje waait met ons als zware gasten in de Javelin.

Wel droeg Hans er inmiddels zorg voor, dat we nu 2 reserve-wieltjes hebben

Harm

HET EK 2001 IN UITDAM

Zoals altijd kwamen de aanmeldingen maar weer traag op gang. Een maand voor de eerste start stond de teller slechts op 8 boten. Een brandmailtje naar de meeste zeilers leverde in ieder geval een sussend mailtje uit de UK op: "Rustig maar, je weet het toch, ze zijn gewoon benauwd om zich op te geven, 10 boten hebben de ferry al geboekt." De laatste dagen voor het EK ging de teller nog steeds langzaam omhoog en uiteindelijk waren er 31 boten aanwezig. Er was zelfs een 32ste team aanwezig maar zij waren kennelijk de boot vergeten. Ian, de bemanning in dit team, kon gelukkig de Nederlandse vloot goed bijstaan en heeft 3 van de 4 dagen gezeild. Volgens de Britten een goede kans om ook eens voor in het veld te kijken...

De plannen voor volgend jaar zijn alweer klaar. Van 19 tot en met 23 juli

zal het EK in Travemunde verzeild worden. De beurt is dus voor de Duitsers en het jaar daarop voor de Britten. Pas in 2004 zal er weer in Nederland gevaren worden. (Tenzij de Britten besluiten dat het in Makkum toch wel heel erg leuk was...)

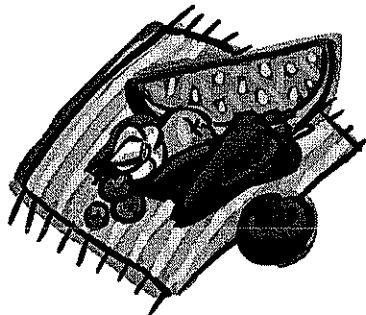
Wil ik jullie verder nog graag wijzen op de Engelse site www.javelinuk.com, in de aanloop naar dit evenement heb ik 'm vaak bezocht en met name de gossip (of nu: jav talk) vaak gelezen. Ook zijn er foto's en een verslag van dit EK te vinden. Mike (Pickles van de 543) besteedt er veel tijd aan en daardoor is er elke 2 of 3 dagen wel weer wat nieuws te ontdekken.

WOENSDAG

Omdat wij net vakantie hadden en het weer er veel belovend uitzag waren wij al op dinsdag naar de camping in Uitdam gegaan. Zoals zo vaak was men bij de receptie even niet op de hoogte van het gebeuren EK-Javelin, kampeerveldje, afspraken... Maar de aanhouder wint en wij mochten de camping op met boten en moesten maar een plaats zoeken. Helemaal de eersten waren wij niet want Peter Borg was al aan het optuigen en had zijn camper op een mooie plaats geparkeerd. Waar nu de tent neerzetten en wel zodanig dat er straks ook andere zeilers in de buurt een plek kunnen vinden? Uiteindelijk stonden we naast de grote feesttent dus hoefden we niets te missen.

In de avond kwamen Willem en Alexander alvast spullen dumpen voor de openingsborrel, veel drank waar wij natuurlijk graag goed voor zorgen en helaas ook een grote legertent met gebruiksaanwijzing, dat was minder leuk. Maar in de loop van de woensdag druppelden de zeilers allemaal binnen en is het ook gelukt om de tent stormvast neer te zetten.

Als een goedmakertje voor de Spanje liefhebbers was de openingsavond in Spaanse stijl. De tent was versierd met de Spaanse kleuren, er waren Spaanse hapjes en drankjes en om met de Burgermeester te

spreken: "Er is zelfs gezorgd voor echt Spaans weer in een verder oer-Hollandse omgeving". Het is altijd leuk als de burgermeester persoonlijk een evenement wil openen en daarbij naast promotie voor zijn gemeente ook het een en ander over onze Javelin klasse heeft opgezocht en het zo een bijzonder leuke opening wordt. Na de praatjes was het dan toch tijd voor de hapjes en drankjes, het begroeten van oude bekenden en nieuwe gezichten, en dit alles mede door de zwoele zomeravond tot in de kleine uurtjes.

Mede door het goede weer en de grote gezelligheid was dit het begin van alweer een fantastisch EK.

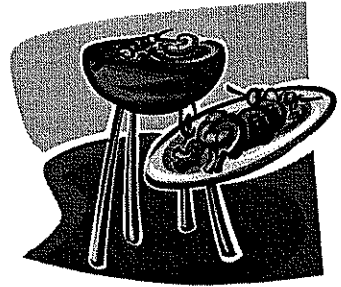
Pim en familie

DONDERDAG

Met een iets wat duf hoofd kwam ik mijn busje uit. Het duffe hoofd kwam waarschijnlijk van de openingsborrel. Ik had namelijk een tijd lang bij wat Engelsen gestaan en die hadden het tempo er goed inzitten. En je kunt op je eigen EK toch niet achterblijven. Na het ontbijt snel een rondje over het terrein lopen op zoek naar mijn stuurman. Hij is altijd al wat aan de late kant maar nu was het toch echt tijd om je zorgen te gaan maken. Hij had namelijk gezegd dat hij woensdagavond zou komen. Om half 10 kwam hij gelukkig het terrein oprijden. Hij had overnacht in een hotel want in het donker de tent opzetten is niks. Snel de boot optuigen en omkleden om het water op te gaan.

Eenmaal gestart lagen we snel voor in het veld. Toch wel leuk dat je nu niet zoveel achterkanten ziet van Javelins. Als je achterom kijkt zie je spinakers die je normaal nooit ziet. We zijn de eerste wedstrijd als 4^e geëindigd. Met voor ons; Thomas en Volkmar, Jens en Jan en de Earl brothers. De tweede wedstrijd weer goed van start en net als de eerste wedstrijd lagen we weer voor in het veld. (Het begint al te wennen). Wat wel jammer is dat er voorin het veld weinig leuks gebeurt. Ik had de aanvaring van OEPS wel willen zien. We eindigde uiteindelijk weer op een 4e plaats.

Op de kant vloeiende het bier weer rijkelijk en de stoere verhalen kwamen al snel los. Een paar biertjes verder kwam onze slager Theun met een auto vol vlees het terrein oprijden. Het werd dus tijd om richting de barbecue te gaan. Ook dit jaar was het weer een groot succes. Vooral de satésaus was erg in trek. Met het buikje vol snel richting bed want vrijdag stonden er drie wedstrijden in de planning. Dat kon wel eens een lange dag worden.

VRIJDAG I

Vrijdag weer vroeg bij de boot. Volgens Jan moest de trim veranderd worden en ik was het daar uiteraard meteen mee eens. Een paar dingen aangepast en snel het water op. Nog even de spidrogvaren en de startlijn peilen. We hadden op zich een redelijke start alleen werden we links en rechts voorbij gevaren door boten die we de vorige dag nog achter ons hadden gelaten. Hebben we toch iets verkeerd gedaan??

We eindigde de 1^e wedstrijd van de dag dan ook op een 9^e plaats. Dit kan echt niet zei Jan. De 2^e wedstrijd hebben we weer heel wat goedge maakt. Na een goede start op weg naar de bovenboei, als 2^e gerond en uiteindelijk ook als 2^e geëindigd. De 3^e wedstrijd werden we 5^e. Op de kant gekeken wat nu de oorzaak was van de 9^e plaats. Het bleek een loszittende strip te zijn aan de onderkant van de boot. Ook zaten er een paar plekjes op de romp. Er moest dus Jif komen. (Ik ben toen maar snel weggegaan).

Na het zeilen uiteraard weer een paar biertjes. Dit was naast de energiedrink wel het meest gedronken vocht dit weekend. 's avonds heb ik gegeten met Frank en Nicole in het restaurant op de haven. Het eten was erg lekker hoewel de portemonnee daar anders over dacht. We hebben dus maar alleen een hoofdgerecht genomen.

Na het eten naar de spelletjes avond. We hebben weer erg veel lol gehad. Volgend jaar wil ik zeker weer bierflesje draaien. Leuk spelletje. Alleen jammer dat de Engelsen zich niet lieten zien. Die moesten de beest uithangen in Amsterdam. Het leukste was natuurlijk wel de zeephelling. Het leek zo makkelijk onderaan de dijk, maar halverwege de helling viel het toch vies tegen. Het was erg druk op de helling en op een gegeven moment kwamen we erachter dat wij al twee mensen van de tegenpartij naar boven hadden geholpen, waaronder Tis (het blijft ook een Limburger). Helaas is deze avond minder leuk afgelopen voor Mieke. En uiteindelijk ook voor Frank want die moest de overige twee dagen varen met onze vriendelijke maar onverstaanbare Hooligan.

Laat op de avond nog een biertje gedronken met Olav en Liesbeth in het café op de haven. En weer op tijd naar bed, want volgens mij lag Jan ook al vroeg onder de dekens. Alweer twee dagen om, wat gaat de tijd toch snel als je pret hebt.

Groetjes Alexander NED 197 (554)

VRIJDAG 2 EN ZATERDAG

Het Workum-weekend had ons geleerd, dat een pechseizoen echt bestaan kan, en dat we in vergelijking met de andere boten echt snelheid kunnen maken als het wat doorblaast. Na een rustige oefenwoensdag zeilden we twee dagen met wel erg weinig wind vrij ver achterin. Maar wel leuk er bij te wezen, al kregen we een keer een volle laag van opzettelijk buiswater van en jetski-ruiter. Kennelijk had de man op mijn gezicht gezien wat ik van hem dacht, gezien ook zijn presentie vlakbij de wedstrijd baan.

Ook vrijdag drie wedstrijden. In race 1, toch weer met wat weinig wind voor ons, maakte ik een fout, ik zag een stuurboordboot niet: tussen de twee doorkijkjes van fok en grootzeil was hij precies in de blinde vlek aan komen zeilen en ik had mijn "kijkhoek" te weinig gevarieerd. Hans toonde goed vorm: met een zeer acute beweging ging hij overstag, zodat we de engelse boot op een haar na misten. We sloegen bijna om en ik

werd uit de boot geslingerd om even onder het grootzeil te komen, tot Hans de boot weer overeind had. Hij draaide een stormrondje en met hulp van onze speciale "ik hijs me aan boord-band" kroop ik naar binnen, waarop we verder konden.

De volgende race bracht grotere hinder. We hadden voorrang en kregen het niet. Midscheeps ramden we de "Plum Crazy", vlak onder de plek waar hun zijstag naar boven ging lopen. De engelse vrienden maakten hardgrondig hun excuus en we zeilden verder. Geen mooie race voor ons. We voelden ons er steeds vervelender over, dat er toch echt weinig

gang in de boot zat; veel zoekgedrag met meer of minder hoog aan de wind varen, spanning op voor –en onderlijk van het grootzeil, we konden het niet vinden.

Ook de derde race duurde ons gemodder voort. Bij het uit het water halen van de boot voelden we hoe zwaar de voerpunt was; de voorkant klapte onzacht op de trailer en we hoorden geklots. Ja hoor, lekkage. De luchtkast vooronder bleek een litertje of 50 te bevatten, door een gaatje in de boeg. Dat viel voor de volgende dag wel af te plakken. Duidelijk werd ons kort later, waarom Chris en Richard er op de "Plum Crazy" af waren gekomen met verfschade: het punt van de botsing was precies geweest, waar enig RVS in het gangboord de stevigheid geeft

JAVELIN zeiler !!

DE GROOTSTE WEDSTRIJD-
SPECIAALZAAK LEVERT U:

masten

• Z-SPARS
• NEFFHESLAR
• PROCTOR

zeilen

• HYDE-AL
• Kent Carlson
• Ullman
• Bruce Banks
• SOBSTAD

zeilkleding

• MASIO
• JAVLIN
• TENSON

zeilschoelael

• AIELE
• MASIO
• VEDESTEN
• Ok Barry

dekzeilen

• Bruce Banks

kompassen

• SILVA
• FITCHIE
• RUSTING

**trailers
beslag**

• PRONTO
• HARKEN
• BEA BLURE
• RUSTING
• DONSTAN
• HOLT ALLEN
• RUSTING

touwwerk

• MARLOW

starthorloges

• CASIO

FN DOEK VOOR ROEREN, ZWAARDEN EN REPARATIES
KUNT U BIJ ONZE TERCOIT.

VRAAG ONZE DOCUMENTATIE AAN!

martin van leeuwen

Postbus 401 shroon's werkpluik
2800 AK GOUDA Zoutmanweg 42
Tel: 01820-4730 REEUWIJK Tel: 01820-3606

aan hun boot voor de bevestiging van het zijstag. En bij staal op plastic wint vaak het staal.

Zeer duidelijke vermelding verdient nog de houding van onze engelse vrienden: wel drie of vier keer vroegen beide zeilers ons of we nu wel voort konden met zeilen en of ze ons voor de nodige reparatie nog geld schuldig waren. Zeer correct en sportief. Wat vertederend vond ik het, toen ik door hun blikken bij de prijsuitreiking het gevoel kreeg, dat ze niet echt hadden begrepen, waarom Hans en ik van protesteren hadden afgezien.

Anekdotisch is nog, dat Olav en Liesbeth meenden, ik dacht dit weekend, dat zonnebrandolie in de boot ook de snelheid dient. Toen ze er achter waren, dat het zo toch niet werkte ontvingen ze van het startschip wat zeep om de smering van kuip en schoten weer wat ongedaan te maken. Wat mensen al bereid zijn te proberen !

Zaterdag avond rond het prima buffet in Katwoude, was er ook de kans om mee te doen aan "country line-dancing". Dat fleurde de avond op. Sommigen ontleenden er een tenengekromd masogenoegen van plaatsvervangende schaamte aan, anderen deden serieus mee, nog anderen gebruikten dit als een start van aangename beweging op de dansvloer en de echte levensgenieters deden van alles wat.

De wijsheid kwam dit maal uit Limburg. Aanvankelijk deden er niet veel mensen mee, en een van de biggetjes van Trix en Tis had te horen gekregen dat dat wel goed zou komen, onder het motto "Als er één schaap over de dam is, volgen er meer". Wat nadenkend vroeg het jochie wat later over de inmiddels aangetreden Javelinzielers en bijbehorenden: "Zijn dat nou die schapen, mamma ? "

Harm

ZONDAG

Voor de laatste dag stond er een langere wedstrijd gepland. 's Ochtends was het nog niet helemaal duidelijk of er voldoende wind zou zijn. In de briefing werd dus besloten om naar buiten te gaan en dan om 11.00 uur te kijken of er gestart kon worden of ter plekke daar uitsellen. Gelukkig was dat laatste niet nodig en gingen we vol goede moed op weg. Al snel werd duidelijk dat het voor Frank 1 wedstrijd te veel was. Vlak na de start gin hij over stuurboord volledig onder het veld door naar een laatste plaats. Hij heeft in de loop van de wedstrijd nog wel iets goed gemaakt, maar de 27ste plek was goed voor een aftrek.

Willem en Masha deden het beter; zij gingen als eerste om de boven boei en hebben dat nog een tijdje weten vol te houden. Helaas voor hen waren Jan en Jens en Jan en Alexander uiteindelijk net iets te snel en eerder over de finish. Toch geen schande om van de nieuwe Kampioen te verliezen.

Wijzelf deden het ook niet zo slecht in het eerste rak. Negende om de bovenboei, helaas lagen onze kwaliteiten zoals gewoonlijk niet op de

ruime rakken, elke keer gingen er dus zo'n twee boten voorbij. Weer de 20ste plek dus.

Na de finish, met nadruk op NA DE FINISH, mocht de aanhang zich eindelijk uitleven op al die duffe zeilers. Elke gefinishte boot kreeg de brandspuit op zich gericht wat natuurlijk een aantal keer in een watergevecht eindigde. Hoewel je met je lichtgewicht hoosvat niet veel begint tegen zoveel geweld; je hebt geluk als je bij een welgemikte straal in je bootje kan blijven zitten.

Kortom, niet alleen voor de zeilers hebben Frans Bolweg en Pauline Wilmink voor een goed evenement gezorgd maar ook voor alle aanhang en alle kinderen. Foto's kunnen maken, vlaggetjes hijsen, rescue boten bemannen, boeien leggen, voor wie dat wou was er een heel programma en zeker Niki, onze wedstrijdleider in de dop, heeft zich goed vermaakt. Na de wedstrijd, die precies anderhalf uur duurde zoals afgesproken, maar dat waren we inmiddels gewend, snel de boten eruit en opruimen. Ook dit was goed gepland want de meesten hadden om 14.30 uur de boot en de tent aan kant en waren dus helemaal klaar voor de prijsuitreiking. Willem deed dit weer met verve en bedankte natuurlijk ook het comite voor hun fantastische organisatie; het was in een woord geweldig. De Europese kampioenen waren voor niemand een verrassing, want voor de derde keer op rij waren Jan en Jens er in geslaagd om de eerste plek te veroveren.

Voor volgend jaar staan er trouwens nieuwe prijzen op het programma. Niet alleen nieuwe bekercups (alleen het halfmodel, 1ste stuurman, en de Masters Cup, beste team boven 80 jaar van opgetelde leeftijden, blijven hetzelfde) maar ook nieuwe prijzen zoals de Ladies Cup, beste vrouwelijke stuurman en de Junior's Cup, beste zeiler onder de 25 jaar (stuurman of bemanning).

Na alle prijzen, de foto's, de bedankjes en het verplichte rondje zwemmen door de kampioenen, zit het er toch weer op. De picknicktafel uit elkaar, veel zoenen en dan snel op weg naar de kindjes....

Rest mij hier nog iedereen die ook maar iets gedaan heeft voor het EK hartelijk te danken. Met z'n allen hebben we er weer een mooi evenement van gemaakt.

Jeanine

DE BEMANNINGSPOOL

Deze keer een nieuw gezicht in de bemanningspool. Jan-Jasper was in Makkum van de partij in de promo, en in Workum zagen we hem een uitstapje maken naar de Randmeer. Toch wel erg leuk de Javelinklasse, dus daarom vind je zijn nummer hier. Verder een andere telefoonnummers van Sietske, dus niet meer via haar ouders. Olav heeft haar tijdens het EK de fijne kneepjes van het Javelinvak bijgebracht dus wat let je.... (Geef niet haar nummer aan een van de Britten want dan zijn we haar kwijt)

Harry Zaremba	023 – 536 67 51	sturen en bemannen
Jelle Jan Bruinsma	053 – 435 53 88	bemannen
Bernardus Holtrop	015 – 257 52 17	sturen en bemannen
Siart Smit	020 – 423 04 49	bemannen
Timo Fine	06 – 212 438 55	bemannen
Karel Witteveen	0522 – 25 80 84	sturen en bemannen
Klaas Tarkens	020 – 662 29 65	??
Sietske	040 – 211 71 25 of 06 – 181 468 15	bemannen
Jan-Jasper v.d. Linde	015 – 257 68 23 of 06 – 263 246 34	sturen en bemannen

Wil je ook in dit rijtje genoemd worden of zoek je iemand voor een speciale taak, neem contact op met de redactie dan krijg je een vermelding in de Flitsen.

BEREIKBAARHEID REDACTIE

Nieuwe bijdragen, opwekkingen en andere creativiteiten kunnen op veel manieren tot ons komen. Kopij voor de volgende Flitsen zijn wij graag voor 12 juli 2001 tegemoet.

Harm Scheepstra, Meander 907, 1181 WP Amstelveen,

020 – 640 03 07 email: h.c.scheepstra@freeler.nl

Liesbeth Aupers, Bovenover 156, 1025 JZ Amsterdam,

020 – 681 34 04 email: olav.kerssemakers@worldonline.nl

Jeanine Kooi, Spakenburglaan 1, 8244 DW Lelystad,

0320 – 26 24 80 email: jeanine.kooi@wanadoo.nl

Verder zijn er natuurlijk nog een aantal vrijwilligers die hun stukjes voor de 21ste oktober ingeleverd moeten hebben bij een van de bovenstaande adressen.

8 en 9 september	Vinkeveen	Jos Rosmalen
15 en 16 september	Bad Zwischenahn	Jan Willem Zegwaard
6 en 7 oktober	Langweer	Mieke Zarembo
13 en 14 oktober	Spiegelplas	Clemens Schretlen

Wij wensen jullie veel plezier en succes in de komende wedstrijden.

SPONSORS EK 2001

Mylenses: Interlens B.V.
Oude Delft 153
2611 HA Delft
0900-MYLENSES / 0900-69536737 (65ct per minuut)
www.mylenses.nl

mylenses.nl

McKessonHBOC

Wereldmarktleider automatisering in de zorg

STAND JAARBEKER

